

UCHWAŁA Nr 13 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1957 r.

w sprawie zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych podległych Ministrowi Budownictwa w okresie zimy 1956/57 roku.

Ze względu na utrudnione warunki pracy przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych w okresie zimowym i przerwy w pracy spowodowane mrozami i opadami śnieżnymi, w celu zabezpieczenia warunków bytowych pracowników fizycznych budowlanych w tym okresie Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. W przypadku ograniczenia lub przerwania robót ze względu na warunki techniczne i bezpieczeństwo pracy w związku z wyjątkowo ciężkimi warunkami atmosferycznymi, uniemożliwiającymi pracę z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa, pracownikom fizycznym przedsiębiorstw budowlano-montażowych, mającym okresowe przerwy w pracy, lecz pozostającym w stosunku pracy z przedsiębiorstwem, przysługuje wynagrodzenie obliczone w wysokości stawki dniówkowej, wynikającej z osobistego zaszeregowania pracownika fizycznego, nie niższej niż zł 2,60 za godzinę.

§ 2. Dla otrzymania wynagrodzenia obliczonego zgodnie z zasadami określonymi w § 1 nie jest wymagana obecność pracowników fizycznych w miejscu pracy, jeżeli kierownik zakładu pracy zwolni ich od tego obowiązku na czas przerwy w pracy.

§ 3. Pracownik fizyczny traci prawo do otrzymania wynagrodzenia obliczonego według zasad podanych w § 1, jeżeli w okresie przerwy podjął pracę w innym przedsiębiorstwie.

§ 4. Pracownikom fizycznym wykonującym pracę systemem akordowym w utrudnionych warunkach w okresie zimowym przysługuje zarobek nie niższy niż w wysokości wynikającej ze stawki akordowej według osobistego zaszeregowania za efektywnie przepracowane godziny.

§ 5. Pracownicy fizyczni przedsiębiorstw budowlano-montażowych, z którymi na okres zimy zostanie rozwiązany stosunek pracy, zachowują uprawnienia wynikające z ciągłości pracy, w szczególności prawo do otrzymania zasiłku rodzinnego, poczynając od pierwszego miesiąca wznowienia

pracy w tym samym przedsiębiorstwie przed dniem 1 maja 1957 r.

§ 6. Dni zwolnienia od pracy, o których mowa w § 2, zalicza się do dni pracy przy ustalaniu podstawy do otrzymania zasiłku rodzinnego.

§ 7. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa do wydania szczegółowych przepisów w zakresie ustalonym niniejszą uchwałą, a w szczególności do określenia warunków, w jakich mogą być stosowane przerwy w pracy, oraz określenia uprawnionych do decydowania, w jakich przypadkach można ograniczyć lub przerwać roboty.

§ 8. Upoważnia się Ministra Budownictwa do objęcia przepisami niniejszej uchwały robotników zakładów prefabrykacji, wykonujących prace na otwartym powietrzu, w razie niemożności zapewnienia tym robotnikom pracy w pomieszczeniach zamkniętych.

§ 9. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do wprowadzenia zasad wynagradzania określonych niniejszą uchwałą w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oraz remontowo-budowlanych innych resortów na wniosek zainteresowanych ministrów.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Budownictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów, który przeznaczy na ten cel potrzebne środki finansowe, oraz zainteresowanym ministrom.

§ 11. Traci moc § 4 uchwały nr 51 Prezydium Rządu z dnia 29 stycznia 1955 r. w sprawie dodatków na roboty wykonywane w warunkach zimowych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 12, poz. 126).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z ważnością w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz